

prima instanță: D. Corolevski

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Ioniță Valentin, asociatul unic al debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”,

în cadrul dosarului de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Molalexagro”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, prin care a fost admisă cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Molalexagro” - întreprinderea individuală „Janu Natalia” privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil

c o n s t a t ă:

Prin Hotărârea instanței de insolabilitate a Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 s-a admis cererea debitorului “Molalexagro” societatea cu răspundere limitată, s-a constatat insolabilitatea cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a debitorului societatea cu răspundere limitată “Molalexagro” adresa juridică: mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 6/1 ap.36, adresa poștală: mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun 28 ap. 16 c/f 1011600017081, și s-a desemnat, în funcția de lichidator al debitorului societatea cu răspundere limitată “Molalexagro”- ÎI ”Janu Natalia” cu sediul în or. Bălți, str. Bulgară 68 ap.122, certificatul de perfecționare profesională nr.94 din 06 decembrie 2014.

La data de 21 iulie 2015, lichidatorul societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Janu Natalia a înaintat în instanța de judecată cerere către Ioniță Valentin - administratorul întreprinderii debitoare societatea cu răspundere limitată „Molalexagro” privind atragerea acestuia la răspundere subsidiară.

În motivarea cererii lichidatorul societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Janu Natalia a invocat că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor sunt validați următorii creditori: creditori chirografari de rangul III - Inspectoratul Fiscal de stat Bălți cu suma de 1 596 886,65 lei, CNAS cu suma de 19 712,22 lei; creditori chirografari de rangul V – ”Agrofloris-Nord” societatea cu răspundere

limitată cu suma de 7 427 794,36 lei, "Trans Bulk Logistics" societatea cu răspundere limitată cu suma de 37 564,22 lei, "Top-Leasing" societatea cu răspundere limitată cu suma de 35 174,91 lei, "Focaro Agro" societatea cu răspundere limitată cu suma de 8 756,00 lei; creditori chirografari de rangul VI - Inspectoratul Fiscal de stat Bălți cu suma de 245 329,52 lei, CNAS cu suma de 8 200,38 lei, "Top-Leasing" societatea cu răspundere limitată cu suma de 15 628,72 lei. Astfel, suma totală a creanțelor constituie 9 395 046, 98 lei.

Sustine că, o dată cu desemnarea sa în funcția de lichidator al societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, a început executarea atribuțiilor care-i revin conform Legii insolvenței, inclusiv executarea atribuțiilor ce țin de examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolvență în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționându-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii. Examinarea activității debitorului, în condițiile dispozițiilor legale, a dus la constatarea, că debitorul societatea cu răspundere limitată „Molalexagro” nu a respectat termenul de 30 de zile în care trebuia să depună cererea introductivă.

Consideră că, odată ce a apărut unul din temeiurile specificate în art.10 din Legea insolvenței, conform art.14, alin.(3), debitorul era obligat să depună cerere introductivă, iar termenul maxim de depunere a acesteia este de 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate.

Din analiza actelor contabile și a datelor parvenite, lichidatorul a ajuns la concluzia că debitorul nu și-a îndeplinit această obligație, de depunere în termen a cererii introductive, iar conform dispozițiilor art. 14, alin. (4) și art. 248, alin. (1), lit.h) ale Legii insolvenței, persoanele care, în conformitate cu legislația în vigoare, au dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut de lege.

În cadrul examinării activității debitorului, colectării informațiilor de la organele de resort s-a constatat că societatea cu răspundere limitată "Molalexagro" și-a încetat activitatea încă din martie 2013.

Reieșind din faptul, că activitatea de bază a debitorului a fost vânzarea în volume mari a producției agricole, ceea ce presupune livrări în tone, obiectiv se ajunge la concluzia, că specificul activității practice de debitor impune a face încasări din vânzarea producției agricole - prin virament bancar.

Referitor la procurările de la furnizori, respectiv achitarea pentru marfa achiziționată, acestea au la bază specificul activității debitorului, care, este cumpărarea producției agricole, ulterior revinzarea acesteia în volume mari (angro). Din contractele de cumpărare a producției agricole, deținute de lichidator, pe care le-a încheiat societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”, reiese că vânzătorul acestei producții, este în mare parte însuși agricultorul care recoltează producția dată, iar condiția achitărilor se face, la fel non-cash, adică pot fi urmărite prin conturile bancare ale debitorului.

Astfel, examinarea conturilor bancare ale debitorului, reflectă în mod direct cum a activat întreprinderea dată: care este sezonabilitatea, cu cine a lucrat din

contragenți, când și-a început activitatea, când a încetat să activeze, care au fost interdicțiile puse în legătură cu neexecutarea obligațiilor de plată, cine facea retragerile de numerar, etc. Adică, dacă datele din extrasele bancare nu pot dovedi cauzele insolvabilității, acestea au o valoare importantă pentru determinarea temeiurilor de insolvabilitate, mai concret a datei de când înreprimerea debitoare a încetat să mai facă plăți, deci a intrat în incapacitate de plată.

Din analiza extraselor bancare prezentate se constată că, în cadrul băncii comerciale „Comerțbank” societate pe acțiuni, fil.2 Bălți, ultimele operațiuni au fost: 31 ianuarie 2013 - ieșiri din cont către ”Simfo-Net” societate cu răspundere limitată – 10 940,00 lei - ultima achitare cu furnizorul; la data de 12 februarie 2013 intrări de la ”Agro Papuros” societate cu răspundere limitată – 18 752,00 lei; la data de 26 martie 2013 - intrări de la ”Arveal-Agro” societate cu răspundere limitată, la data de 18 iulie 2014 – ieșiri din cont suma de 122 584,10 lei (executorul judecătoresc Stoian G).

În cadrul băncii comerciale „Procreditbank” societate pe acțiuni, ultimele operațiuni au fost: data de 22 martie 2013 – ieșiri din cont către societatea cu răspundere limitată ”Buten-Agro” – 26 636,40 lei - plata pentru floarea soarelui-ultima achitare cu furnizorul; 02 aprilie 2013 - intrări de la societatea cu răspundere limitată ”Arveal-Agro”- 2800 lei; la 02 aprilie 2015 –ieșiri din cont către Trezoreria de stat- 2 755,89 lei.

În cadrul băncii comerciale ”Moldindconbank” societate pe acțiuni ultimele operațiuni au fost în anul 2012.

În cadrul băncii comerciale ”Moldova Agroindbank” societate pe acțiuni ultimele operațiuni au fost în noiembrie 2012, iar în cadrul băncii comerciale ”Mobiasbanca” societate pe acțiuni nu au fost rulaje din 19 ianuarie 2012.

Din registrul de procurări, oferit de Inspectoratul Fiscal de Stat se constată, că ultima procurare înfaptuită de societatea cu răspundere limitată ”Molalexagro”, pentru care vânzătorul a eliberat factura marfa, și pentru care primul urma să se achite, era făcută de către societatea cu răspundere limitată ”Top Leasing” la 23 iulie 2014, în sumă de 5 334,58 lei, factură care a rămas neachitată, fapt pentru care societatea cu răspundere limitată ”Top Leasing” a înaintat cerere de validare a creanțelor sale în cadrul procesului de insolvabilitate.

Din totalitatea informațiilor obținute, se constată, că ultima operațiune de plată a debitorului față de furnizori datează la 22 martie 2013.

Perioada „neachitărilor” s-a prelungit pentru o perioadă de pînă la data cînd debitorul a înaintat cererea introductivă.

Avînd în vedere că, datele bancare au o importanță mare pentru stabilirea datei încetării plăților față de furnizori, lichidatorul consideră data de 22 martie 2013 - data ultimei plăți. După perioada de 22 martie 2013, debitorul nu a efectuat nici o plată.

În astfel de circumstanțe se deduce, că una din cauzele „tehnice” pentru care societatea cu răspundere limitată „Molalexagro” a încetat să mai efectueze plăți, este faptul ca au început să fie aplicate interdicții pe cont. Însă, la rîndul său și interdicțiile aplicate de diverși executori judecătorești se datorează neachitării obligațiilor sale de către societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”, ceea ce a

avut la bază imposibilitatea debitorului de a-și onora obligațiile, deci incapacitatea de plată a societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, ceea ce a dus la apariția stării de insolvabilitate a debitorului, încă din primavara anului 2013.

Consideră lichidatorul că, administratorul societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Ioniță Valentin, urma să depună cerere introductivă în termen de 30 zile din momentul apariției temeiului incapacității de plată, adică încă din data de 22 aprilie 2013, însă aceste prevederi au fost evident omise, circumstanțe care impun răspunderea membrilor organelor de conducere, și anume a lui Ioniță Valentin.

Având în vedere că, în termenii indicați în art.14 din lege, debitorul nu a înaintat cerere în privința insolvabilității sale, atunci oricare din persoanele care, au dreptul de a-l reprezenta, inclusiv asociații cu răspundere nelimitată (în cazul dat concret reprezentantul debitorului este și asociat), răspunde subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile.

Cu atât mai mult, indică lichidatorul, răspunderea subsidiară a lui Ioniță Valentin, este posibilă și necesară, având în vedere lipsa bunurilor în masa debitoare a debitorului, art. 159, alin. (4) din Legea insolvabilității.

În această ordine de idei, bazându-se pe art. 14, alin. (4), 247, 248, alin. (1), lit.h) al Legii insolvabilității, lichidatorul societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”, Janu Natalia solicită instanței de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „Molalexagro” (IDNO 1011600017081), cu adresa juridică în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 6/1, ap.36, în persoana lui Ioniță Valentin, IDNP 0901805044004, domiciliat în mun. Bălți, str. Caraciobanu, 35, în sumă de 9 395 046,98 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, cererea lichidatorului „Molalexagro” societate cu răspundere limitată, Janu Natalia a fost admisă.

S-a atras la răspundere subsidiară și s-a încasat de la Ioniță Valentin, administratorul debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”, domiciliat în mun. Bălți, str. Caraciobanu 35, IDNP 0901805044004, suma totală a creanțelor confirmate și validate în cadrul procesului de insolvabilitate a societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, care constau: din creanțele Inspectoratului Fiscal de stat Bălți cu suma de 1 596 886,65 lei, CNAS cu suma de 19 712,22 lei; creanțele societății cu răspundere limitată „Agrofloris-Nord” cu suma de 7 427 794,36 lei, creanțele societății cu răspundere limitată „Trans Bulk Logistics” cu suma de 37 564,22 lei, creanțele societății cu răspundere limitată „Top-Leasing” cu suma de 35 174,91 lei, creanțele societății cu răspundere limitată „Focaro Agro” cu suma de 8 756,00 lei; creanțele Inspectoratului Fiscal de Stat Bălți cu suma de 245 329,52 lei, CNAS cu suma de 8 200,38 lei, creanțele societății cu răspundere limitată „Top-Leasing” cu suma de 15 628,72 lei, iar în total creanțe în sumă de 9 395 046, 98 lei.

La 05 noiembrie 2015, Ioniță Valentin, asociatul unic al debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”, a declarat recurs nemotivat, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2015, a fost restituit, fiind depus contrar prevederilor art.437 alin. (1) lit.f) Codul de procedură civilă.

S-a specificat că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după lichidarea neajunsurilor și respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui.

La data de 01 decembrie 2015 recurentul a depus recurs motivat, împotriva hotărârii instanței de insolabilitate, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate, pronunțând o decizie nouă de respingere a cererii lichidatorului Janu Natalia cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Recurentul Ioniță Valentin în motivarea recursului a indicat că, hotărârea contestată se bazează pe două norme din Legea insolabilității, și anume art. 15 și art. 248 alin. (1) lit. e) și lit.h), care prevăd răspunderea subsidiară din motivul nedepunerii cererii introductive în termenele stipulate în art.14, precum și pentru ducerea unei contabilități fictive la întreprindere.

Afirmă recurentul că, societatea cu răspundere limitată "Molalexagro" a fost fondată de către asociatul unic, persoana fizică Moldovanu Constantin la data de 05 mai 2011, care a fost responsabil pentru majoritatea datoriilor acumulate de către întreprindere. Or, din însăși cererea de admitere a creanțelor depusă de către societatea cu răspundere limitată "Agrofloris-Nord" în mărime de 7 427 794, 36 lei se atestă că datoria în cauză a apărut în perioada 07 iulie 2011 - 04 august 2011, în perioada de gestionare a fostului administrator/asociat unic, și numai la 12 decembrie 2011 societatea cu răspundere limitată "Molalexagro" a fost înstrăinată recurentului Ioniță Valentin.

Remarcă, că debitorul societatea cu răspundere limitată "Molalexagro" a fost validat ca creditor chirografar cu creanța de 3 519 859,68 lei, în cadrul unui alt proces de insolabilitate intentat față de societatea cu răspundere limitată "Versuscom", motiv pentru care consideră că pînă la finele procesului de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată "Versuscom", se va decide valorificarea creanței debitoare a recurentului, și numai ulterior, după valorificarea acestei creanțe, se va putea solicita atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

Consideră că instanța de insolabilitate, dispunînd încasarea a întregii datorii, și-a depășit limitele stabilite prin lege, or conform prevederilor din Legea insolabilității, este specificat că doar o parte din datoriile debitorului insolabil pot fi dispuse spre încasare din contul organelor de conducere/supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea.

Afirmă că lichidatorul insolabilității nu a probat o dată certă, de la care debitorul este obligat, conform art. 14 din Legea insolabilității, să depună o cerere introductivă. Or, însuși stoparea efectuării plăților prin băncile comerciale nicidecum nu atestă despre apariția stării de insolabilitate a întreprinderii. Ba mai mult, în situația cînd societatea cu răspundere limitată "Molalexagro" dispunea de debitori activi, datoriile cărora acopereau integral sumele datorate față de creditorii săi.

Remarcă că, la materialele prezentate de lichidator, atît în dosar cît și la cererea privind atragerea la răspundere subsidiară, nu este nici o hotărîre sau sentință, un oarecare act juridic prin care recurentul Ioniță Valentin să fi fost

recunoscut vinovat de cauzarea stării de insolabilitate ale societății cu răspundere limitată ”Molalexagro”.

La fel nu se regăsește nici un act, prin care să fie declarate careva tranzacții sau documente contabile ca fictive. În lipsa acestui act juridic speculațiile în acest sens le consideră neîntemeiate.

Indică că, în cadrul examinării procedurii de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată ”Molalexagro”, lichidatorul a solicitat de la recurent predarea actelor constitutive, a ștampilelor, contractelor și documentelor financiare, lucru care a fost executat cu bună credință, fără a pune careva piedici lichidatorului în acest sens. Lichidatorul, la rîndul său, nu a încercat de a anula careva acte ale întreprinderii: contracte, facturi, acte de verificare sau de a declara ca fiind fictive unele tranzacții. Prin urmare, afirmă recurentul că, ne întreprinderea de către lichidator a acțiunilor menționate, permite a concluziona că activitatea întreprinderii a fost una legală, fără careva abateri de la legislația în vigoare.

La data de 31 decembrie 2015 recurentul Ioniță Valentin și-a completat cererea de recurs, specificînd că în art. 248 din Legea insolabilității, sunt indicate nu doar persoanele care pot răspunde subsidiar pentru creanțele întreprinderii debitoare, dar și cazurile cînd față de acestea pot fi aplicate astfel de soluții, inclusiv și în termen de 3 ani de la data cînd a fost cunoscută persoana vinovată și 2 ani de după pornirea procedurii de insolabilitate.

În aceste condiții, menționează recurentul că, în situația din speță faptul că hotărîrea de intentare a procesului de insolabilitate în privința debitorului societatea cu răspundere limitată ”Molalexagro” a fost pronunțată la 19 decembrie 2014, prin urmare cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, poate fi înaintată nu mai devreme de 2 ani de la data pronunțării hotărîrii de intentare a procedurii de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale respectivei legi.

Articolul 8 alin.(1) din Legea menționată prevede că, hotărârile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs, numai în cazurile prevăzute expres de lege, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Conform mențiunilor din procesul verbal al ședinței de judecată, se atestă că recurentul nu a fost prezent la ședința de judecată din 26 octombrie 2015 cînd a fost pronunțat dispozitivul hotărîrii (f.d.53-56), fiind citat legal cu aviz de recepție fapt confirmat prin semnatura aplicată din 13 octombrie 2015 (f.d.46).

Conform scrisorii de comunicare, anexată la materialele dosarului (f.d.61) se atestă că, la data de 17 noiembrie 2015 a fost expediată în adresa recurentului copia hotărîrii motivate a instanței de insolabilitate, recepționată de ultimul, conform avizului de recepție, la data de 21 noiembrie 2015 (f.d.68), astfel instanța de recurs

consideră că recurentul declarând recursul la 01 decembrie 2015 împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate din 26 octombrie 2015, a respectat prevederile legale, recursul fiind în termen, conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu hotărârea contestată și prevederile legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, hotărârea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015 urmează a fi casată integral, cu restituirea pricinii spre rejudecare, la Curtea de Apel Bălți, în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecători, din următoarele motive.

Potrivit prevederilor art.429 Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvabilitate.

Cu referire la cele invocate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Prin Hotărârea instanței de insolvabilitate a Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 s-a admis cererea debitorului “Molalexagro” societatea cu răspundere limitată, s-a constatat insolvabilitatea cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a debitorului societatea cu răspundere limitată “Molalexagro” adresa juridică: mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 6/1 ap.36, adresa poștală: mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun 28 ap. 16 c/f 1011600017081, și s-a desemnat, în funcția de lichidator al debitorului societatea cu răspundere limitată “Molalexagro”- ÎI ”Janu Natalia” cu sediul în or. Bălți, str. Bulgară 68 ap.122, certificatul de perfecționare profesională nr.94 din 06 decembrie 2014.

La data de 21 iulie 2015, lichidatorul societății cu răspundere limitată „Molalexagro”, Janu Natalia a înaintat în instanța de judecată cerere către Ioniță Valentin - administratorul întreprinderii debitoare societatea cu răspundere limitată „Molalexagro” privind atragerea acestuia la răspundere subsidiară în sumă de 9 395 046, 98 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015 cererea lichidatorului a fost admisă integral.

Ne fiind de acord, Ioniță Valentin, asociatul unic al debitorului societatea cu răspundere limitată „Molalexagro”, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvabilitate.

Adoptînd o soluție de admitere integrală a pretențiilor, instanța de insolvabilitate a concluzionat că, cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate față de societatea cu răspundere limitată ”Molalexagro” a fost înaintată la data de 08 decembrie 2014 de către debitor, circumstanță care în opinia instanței favorizează aplicarea lit.h) art. 248 al Legii insolvabilității.

Mai mult, instanța relevă că la momentul depunerii cererii introductive întreprinderea debitoare se afla în incapacitatea de plată, fapt care a avut ca efect adoptarea ulterioară a hotărârii Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 prin care s-a dispus intentarea procedurii falimentului simplificat față de societatea cu răspundere limitată ”Molalexagro”.

De asemenea, instanța de insolabilitate, în raport cu materialele pricinii, cu certitudine a stabilit că în speță sunt aplicabile și prevederile art. 248 lit.e) al Legii insolabilității, dat fiind faptul că la întreprinderea insolabilă s-a dus o contabilitate fictivă și au dispărut documentele contabile.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de insolabilitate a apreciat eronat normele de drept material și procedural.

Din materialele pricinii rezultă, că solicitând atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere și a fondatorilor debitorului, lichidatorul societății cu răspundere limitată "Molalexagro" a înaintat cererea sa în baza art. art. 14 și art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolabilității, adică pentru nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art.14 din lege.

În conformitate cu art.239 Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art.240 alin. (1,3) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 247 din Legea insolabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Iar, conform art.248 alin.(1) lit.h) din lege, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului instanța de insolabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:

- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art.14;

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(2-4) din lege, debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care:

a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2).

Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

În conformitate cu art.66 alin.(1) lit. a) din Legea insolabilității, se statuează că administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale, inclusiv examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura de insolabilitate în raport cu situația de fapt, *întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, menționîndu-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, prezentarea acestui raport instanței de insolabilitate în termenul stabilit de ea.*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține, că din sensul prevederilor legale citate supra, se poate deduce că cererea de chemare în judecată formulată în scopul antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere, precum și a altor persoane care prin activitatea lor au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolabilitate, trebuie să cuprindă în mod expres identificarea exactă a acestor persoane, faptele pentru care sunt considerate a fi responsabile, precum și dovezile pe care se sprijină cererea (de exemplu:raportul administratorului insolabilității/lichidatorului, actele contabile, alte înscrisuri, proba cu martori etc).

Raportul va trebui să cuprindă analiza concretă a conduitei foștilor membri ai organelor de conducere și de supraveghere ale societății debitoare și/sau a oricărei alte persoane care ar fi putut contribui prin faptele sale la ajungerea debitorului în stare de insolabilitate, dar și analiza circumstanțelor economico-financiare cu care societatea debitoare s-a confruntat. Administratorul insolabilității/lichidatorul va analiza oportunitatea angajării răspunderii personale patrimoniale a membrilor organelor de conducere și de supraveghere ale debitorului, prin raportare la toate faptele enumerate în art.248 din Legea insolabilității.

De asemenea, se va reține că pentru ca instanța de insolabilitate să se pronunțe asupra antrenării răspunderii membrilor organelor de conducere și/sau altor persoane, care au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolabilitate, prin cererea de antrenare a răspunderii patrimoniale trebuie să se dovedească condițiile întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale, respectiv: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între prejudiciu, fapta ilicită și

vinovăția, sub condiția respectării termenului de prescripție prevăzut de art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței, adică în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvență.

Sub acest aspect, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge ca nefondate alegațiile recurentului precum că, cererea de atragere la răspundere subsidiară a fost depusă prematur, în detrimentul termenelor de prescripție speciale prevăzute de art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței. Or, Colegiul lărgit constată o interpretare defectuoasă a normei legale citate supra.

Așadar, din redactarea prevederilor art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței, urmează de înțeles că, acțiunea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau altor persoane care au contribuit la ajungerea persoanei juridice în stare de insolvență se prescrie în termen de 3 ani de la data de la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvență, adică în interiorul termenului de 2 ani, de după adoptarea hotărârii instanței de insolvență.

La caz, având în vedere că prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014 s-a constatat insolvența întreprinderii, iar cererea de atragere la răspundere a fost depusă la 21 iulie 2015, se constată că termenii de prescripție speciali au fost respectați.

În conformitate cu art. 8 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vederea soluționării recursului i se trimit, în copii certificate de instanța de insolvență, doar actele care interesează soluționarea căii de atac.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor legale invocate supra, Colegiul lărgit apreciază critic concluzia instanței de insolvență prin care a constatat că, la momentul depunerii cererii introductive întreprinderea debitoare se afla în incapacitatea de plată, fapt care a avut ca efect adoptarea ulterioară a hotărârii Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2014, prin care s-a dispus intentarea procedurii falimentului simplificat față de societatea cu răspundere limitată "Molalexagro", circumstanță care în opinia instanței a favorizat aplicarea lit.h) art. 248 al Legii insolvenței.

Mai mult, instanța de recurs relevă că, la materialele dosarului lichidatorului procesului de insolvență, conform prevederilor art. 66 alin.(1) lit.a) și art. 248 alin.(1) din lege, nu a prezentat un *raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvența debitorului, menționându-se persoanele cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii*, or, admiterea demersului privind atragerea la răspundere subsidiară a asociatului/administratorului întreprinderii debitoare nu poate avea loc, în mod exclusiv numai pe solicitările lichidatorului în acest sens, nefiind înaintate argumente și prezentate probe necesare, veridice, pertinente și concludente în confirmarea solicitării date.

De asemenea, avînd în vedere că lichidatorul societății cu răspundere limitată "Molalexagro" a înaintat cererea sa în baza art. 14 și art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvenței, adică pentru nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14 din lege, iar conform materialelor dosarului, s-a stabilit că cererea de intentare a procesului de insolvență a fost depusă însuși de debitorul insolvent la 08 decembrie 2014, care a fost admisă prin hotărîrea instanței de insolvență din 19 decembrie 2014, Colegiul lărgit constată că concluziile instanței de insolvență sunt pripite, deoarece derivă din examinarea superficială a împrejurărilor faptice ale cauzei, ne fiind stabilită și constatăată în cadrul ședinței de judecată **o dată certă, un termen exact**, în vederea calculării termenului de cînd survine obligația debitorului de a depune cerere introductivă, dar nu mai tîrziu de la expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2) Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

La fel, nici din demersul lichidatorului asemenea circumstanțe nu derivă.

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia critic constatările instanței de insolvență, în favoarea admiterii cererii de atragere la răspundere subsidiară a asociatului unic/administratorului Ioniță Valentin, inclusiv și pentru încălcarea prevederilor art.248 lit.e) al Legii insolvenței, adică pentru ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei.

Or, reieșind din limitele judecării cauzei, care stabilește că instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, și doar pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată, instanța de insolvență, dispunînd din oficiu, din proprie inițiativă, să se pronunțe asupra unor pretenții care nu au fost înaintate și care nu au fost cercetate în cadrul examinării cauzei în fond, a examinat pricina cu depășirea limitelor judecării cauzei, motiv pentru care impune casarea hotărîrii instanței de insolvență.

Totodată, instanța de recurs va aprecia critic alegațiile recurentului precum că, instanța de insolvență, dispunînd încasarea a întregii datorii, și-a depășit limitele stabilite prin lege, or conform Legii insolvenței, este specificat că doar o parte din datoriile debitorului insolvent pot fi dispuse spre încasare din contul organelor de conducere/supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența.

Într-adevăr, din analiza prevederilor art.15 și art.248 din Legea insolvenței rezultă, că în dependență de motivele apariției stării de insolvență a debitorului, membrii organelor de conducere, fondatorul etc., va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea lichidatorului, instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de debitor.

Însă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, prin prisma prevederilor art. 130 Codul de procedură civilă și a prevederilor art. 14,15,247,248 din Legea insolvenței, în cazul în care

instanța de judecată, analizând în cumul toate probele specifice cazului, în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, a constatat că au fost întrunite condițiile prevăzute de lege cu privire la antrenarea răspunderii subsidiare, este în drept, în dependență de vinovăția și măsura (procentul) persoanelor care au determinat, au concurat și/sau au contribuit la apariția stării de insolvabilitate, să dispună ca persoanele culpabile să repare prejudicial cauzat și să suporte o parte sau întreg pasivul neachitat.

Așadar, din considerentele menționate și având în vedere faptul că erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral hotărîrea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, prin care s-a dispus ca datoriile debitorului insolubil "Molalexagro" societate cu răspundere limitată în sumă de 9 395 046, 98 lei să fie suportate și încasate de la Ioniță Valentin în folosul debitorului "Molalexagro" societate cu răspundere limitată, și de a trimite pricina spre rejudecare, la Curtea de Apel Bălți, în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și reexaminînd pricina să emită o hotărîre legală și întemeiată, respectînd dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ioniță Valentin.

Se casează integral hotărîrea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015, prin care a fost admisă cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Molalexagro” - întreprinderea individuală „Janu Natalia” privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolubil, cu trimiterea pricinii spre rejudecare, la Curtea de Apel Bălți, în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari